

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

25 - 31 липня

Юліанський календар (Старий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>25 липня</u>	<u>3</u>
<u>26 липня</u>	<u>6</u>
<u>27 липня</u>	<u>10</u>
<u>28 липня</u>	<u>14</u>
<u>29 липня</u>	<u>17</u>
<u>30 липня</u>	<u>20</u>
<u>31 липня</u>	<u>23</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>26</u>

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

25 липня

Неділя 5

Рим 10, 1-10

Мт 8,28 - 9,1

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 10, 1-10

Брати, бажання мого серця і моя молитва до Бога за них, щоб вони спаслися. Я бо їм свідчу, що вони мають ревність Божу, та вона не розумна. Не розуміючи Божої справедливості й шукаючи установити свою власну, вони не покорилися справедливості Божій. Бо мета закону - Христос, на оправдання кожного, хто вірує.

Мойсей про праведність, що від закону, пише: «Той, хто його виконує, буде ним жити.» А справедливість, що від віри, так говорить: «Не кажи у твоїм серці: Хто зійде на небо?» - тобто: Христа звести дотолу; або: «Хто зійде в безодню?» - тобто: щоб вивести Христа з мертвих. Що, отже, вона каже? «Близько тебе слово: в твоїх устах і в твоїм серці», тобто, слово віри, що його проповідуємо. Бо коли ти своїми устами визнаватимеш Господа Ісуса і віруватимеш у твоїм серці, що Бог воскресив його з

мертвих, то спасешся, бо серцем вірується на оправдання, а устами визнається на спасіння.

Євангеліє від Матея 8,28 - 9,1

Коли ж він прибув на той бік, у край гадаринський, зустріли його два біснуваті, що вийшли з гробниць, але такі люті, що ніхто не міг перейти тією дорогою. І почали кричати: “Що нам і тобі, Сину Божий? Прийшов єси сюди, щоб нас мучити перед часом?”

Оподаль же від них паслося велике стадо свиней. Біси попросили його: “Як ти нас виганяєш, пошли нас в оте стадо свиней.”

“Ідіть” – сказав їм. І вийшли з них, і ввійшли у свиней. Тоді то все стадо кинулося з кручі в море й утопилося в хвилях. А пастухи повтікали й, прибігши в місто, все розповіли, а й про біснуватих.

Тоді все місто вийшло Ісусові назустріч і, побачивши його, попросили, щоб відійшов з їхніх околиць. Сівши у човен, він переплив назад і прибув у своє місто.

Розважання від Скинїї

Ісус йде на язичницьку територію. Звільняє людину від легіона нечистих духів. Це зцілення має ціну. Воно коштує місцевим стада свиней, що потонули в озері. Усе місто приходить, дивиться, просить Ісуса залишити їхні землі. Чому такий великий Доброчинець отримав прохання піти,

повернутися до себе? Відповідь стосується мешканців того міста, але також і кожного міста на цьому світі.

Справжній Бог, Христос, наполягає, щоби в центрі була людина. Усе треба робити з огляду на добро людини, кожної людини, треба все присвятити її справжньому добру. Коли приходить справжній Бог, кардинально змінюються пріоритети. Людська економіка, єдиний реальний пріоритет, має перестати бути пріоритетом. Таким чином змінюється суспільний, політичний, економічний порядок нашої землі. Зруйнувати одну плантацію опіумних рослин чи сировини кокаїну, щоби дати життя лише одній людині – це повністю змінить економіку цілого світу. Поки заробіток буде ціллю людини, доти йому приносиметься в жертву ціле людство. Знищити цілі покоління людей чи знищити лише одну плантацію, яка дає сировину для виробництва наркотиків — це вибір щодо смерті людини. Оскільки цілий світ під владою гріха функціонує таким чином, для Христа не знаходиться місця на нашій землі.

Ісус заради спасіння лише однієї людини *знищує самого Бога*. Він, Бог, справжній Бог, дозволяє знищити себе на хресті, зруйнувати, вбити, щоби дати життя людині. Він дійсно знає як цінності можуть діаметрально змінитися. Справжні цінності піднесуться вгору, а фальшиві — згинуть. Оскільки людина живе фальшивими цінностями, для Христа, єдиного носія справжніх цінностей, немає місця на нашій землі.

26 липня

Понеділок

Рим 16, 17-24

Мт 13, 10-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 16, 17-24

Благаю вас, брати, остерігайтеся тих, що ширять незгоди та зневіру проти науки, якої ви навчились, і уникайте їх; бо такі служать не Господові нашому Христові, а власному череву і милими та піднесеними словами зводять серця простодушних. Ваша слухняність дійшла до всіх. Ви - моя радість, але я хочу, щоб ви були мудрі в доброму і від зла чисті. Бог же миру роздавить незабаром сатану під вашими ногами. Благодать Господа нашого; Ісуса Христа (хай буде) з вами.

Вітає вас мій співробітник Тимотей, як також Лукій, Ясон та Сосипатр, мої родичі. Вітаю вас у Господі я, Терцій, що написав цього листа. Вітає вас Ґай, гостинний для мене і всієї Церкви. Вітає вас Ераст, скарбник міський, і брат Кварт.

Євангеліє від Матея 13, 10-23

І приступили його учні й сказали до нього: “Чому ти притчами до них говориш?”

А він у відповідь сказав їм: “Тому, бо вам дано знати тайни Небесного Царства, а он тим не дано. Бо хто має, тому дасться, і він надто буде мати; а в того, хто не має, заберуть і те, що має. Я тому говорю до них притчами, що вони, дивлячись, не бачать, і слухаючи, не чують і не розуміють. На них збувається пророцтво Ісаї, що каже: Слухом почуєте, та не зрозумієте, і дивлячись, не побачите, – бо серце в цього народу затовстіло. Вони на вуха тяжко чують і зажмурили свої очі, щоб не бачити очима, і вухами не чути, і не зрозуміти серцем, та не навернутись, – щоб я зцілив їх. Ваші ж очі щасливі, бо бачать; та й ваші вуха, – бо чують.

Істинно кажу вам: Багато пророків і праведних хотіли бачити, що ви бачите, і не бачили, і чути, що ви чуєте, і не чули. Слухайте, отже, притчу про сіяча.

До кожного, хто чує слово Царства і його не розуміє, приходять лукавий і викрадає те, що посіяне в його серці. Це той, хто був сприйняв насіння край дороги. А той, хто був сприйняв його на кам'янистім ґрунті, це той, що чує слово і зараз же з радістю його сприймає, але він коріння в собі не має, непостійний, і коли настане яка скрута чи переслідування задля Слова, він швидко зневірюється. А той, хто прийняв його між тернину, це той, хто слухає слово,

але турботи цього світу та омана багатства заглушують те слово, і воно не приносить плоду. Той же, нарешті, хто сприйняв його на добрій землі, – це той, хто слухає і розуміє слово, і плід приносить; і видає один у сто разів, інший у шістдесят, ще інший у тридцять.”

Розважання від Скинії

Не торкайся вогню, бо обпечешся... Скільки разів в дитинстві ми чули ці й подібні фрази від батьків чи опікунів, які не один раз нам своїми засторогами дбали за нашу безпеку і життя. Сьогодні св. Павло до нас також скеровує засторогу від духовного обпечення, бо свідомий того, скільки духовних небезпек нас підстерігає звідусіль. Так як від дитинства ми зрозуміли, що вогонь шкодить нашому тілу, так само св. Павло нас усвідомлює в тому, що якщо будемо йти за тими, хто спричиняє розбрат і спокуси й противиться апостольському вченню, то шкодить своїй душі. Можливо, як і в дитинстві, нам важко буде повірити, спочатку не обпікшись, але все ж таки спробуймо послухати апостола, і все перевіримо, чи це сумісне з церковним вченням.

Сьогоднішнє Євангеліє чудово доповнює нам уривок листа св. Павла. Ісус говорить притчами, щоб наблизити до нас Божі Правди в якомога простіший і зрозумілий для нас спосіб. Спаситель це робить протягом всіх дій людства. То завжди Бог перший виходить до людини, її шукає, то завжди Бог перший сходить на людський рівень, упокоряється як лиш тільки може, лише заради того, щоб до

нас промовити, показати нам правду про Себе та про те, що хоче, щоб ми були з Ним і раділи у вічності. Але кінцевий вибір – завжди за нами, тут вже Бог нічого не може зробити, а точніше не хоче зробити. Дав одного разу нам свобідну волю, то шанує її, навіть якщо вона нас може “обпекти” до духовної смерті. Господь каже, навчає, що і як слід і не можна робити, щоб бути щасливим і бути з Ним, а ми, як малі діти, хочемо бути самостійними і самі пробуємо, самі вирішуємо, що пече, а що ні.

Бог нині нам каже: *Я роблю все можливе і неможливе щоб тебе до Себе притянути, навіть як читаєш цей уривок розважань...* Це теж Він дає нагоду промовити до твого серця, а що ти з цим зробиш, то вже залежить тільки від тебе. Чи сьогоднішні слова будеш читати і до серця брати або не брати, то справа твоя, але знай, що Бог настільки міцно тебе любить, що шанує твоє рішення, яким би воно не було. Він завжди готовий тебе прийняти та перев'язати твої рани.

27 липня

Вівторок

1Кор 1, 1-9

Мт 13, 24-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 1, 1-9

Браття, Павло, апостол Ісуса Христа, покликаний волею Божою, і брат Состен, Церкві Божій, що в Коринті, освяченим у Христі Ісусі, покликаним святим, з усіма, що призивають на всякому місці ім'я нашого Ісуса Христа, Господа їхнього і нашого: благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа.

Я завжди дякую моєму Богові заради вас за благодать Божу, що була вам дана в Христі Ісусі, бо ви в ньому всім збагатились, - усяким словом і всяким знанням, згідно з тим, як Христове свідоцтво утвердилося між вами. Тим то не бракує жадного дару ласки вам, що очікуєте об'явлення Господа нашого Ісуса Христа, який і укріпить вас до кінця, щоб ви були бездоганними в день Господа нашого Ісуса Христа. Вірний Бог, що вас покликав до спільности з своїм Сином Ісусом Христом, Господом нашим.

Євангеліє від Матея 13, 24-30

Ще одну притчу подав він їм, промовляючи: “Царство Небесне подібне до чоловіка, що був посіяв добре зерно на своїм полі. Та коли люди спали, прийшов його ворог і посіяв кукіль поміж пшеницю та й пішов. Коли виростло збіжжя і вигнало колосся, тоді й кукіль появився.

Прийшли слуги господаря і кажуть до нього: Пане, хіба не добре зерно ти посіяв на твоїм полі? Звідки ж узявся кукіль? Він і відповів їм: Ворог-чоловік зробив це. А слуги йому кажуть: Хочеш, ми підемо, його виполемо? Ні! -каже, щоб, виполюючи кукіль, ви часом не повиривали разом з ним пшениці. Лишіть, нехай росте до жнив одне й друге разом. А під час жнив я женцям скажу: Зберіть перше кукіль та зв'яжіть його в снопи, щоб його спалити; пшеницю ж складіть у мою клуню.”

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє оповідає нам притчу про зерно. Як у суспільстві, так і в спільнотах, у нашому особистому і родинному житті добрі якості переплітаються з невідповідностями, обмеженнями і помилками. Притча про зерно і кукіль допомагає нам не піддатися спокусі вилучити зі спільноти того, хто не думає так, як ми.

Вірші 27-28 пояснюють нам походження цієї суміші добра і зла у нашому житті. Робітники запитують господаря: *Пане, хіба не добре зерно ти посіяв на твоїм полі? Звідки ж*

узяв ся кукіль? Господар відповідає, що це зробив ворог. Хто цей ворог? Сатана або диявол – це ворог, противник, той, хто розділяє, зводить із доброї дороги. Потяг до поділу є і в спільнотах, і в кожному з нас. Прагнення домінувати, використати спільноту для того, щоб бути більш значимими, помітними – саме вони є тим ворогом, що спить у кожному з нас.

Робітники хочуть викоринити кукіль, гадаючи: *Якщо ми в спільноті залишимо все як є, то втратимо свою ідентичність!* Вони хотіли позбутися тих, хто не схожий на них. Але не таким є рішення Господаря землі. Він каже: *Лишіть, нехай росте до жнив одне й друге разом.* Вирішальним є те, чим кожен живе і що він робить. Господь буде судити нас за плодами (Мт 12,33). Коли настануть жнива, тоді настане і розділення.

Просімо сьогодні Господа допомогти нам жити згідно з Його волею, знаючи, що протиріччя не повинні наповнювати нас страхом, а мають стати тими *сходинками*, які дозволять Божій присутності й милосердю прийти туди, де їх ще бракує і куди Господь бажає зайти. свято, яке охоплює цілу Церкву: Голову, якою є сам Христос; того, хто представляє Голову на землі, тобто Папу Римського, а сьогодні це Папа Франциск; і всіх членів Церкви Христа. Ключі Царства, довірені Петрові, стали всеохопним Таїнством спасіння для цілого людського роду. Христос є Головою. А віра та свідоцтво першого поміж апостолів, його потрійне визнання любові, дають Христові нагоду оголосити свою

божественну волю про цей вибір, цю місію й цю відповідальність, які Він надав Петру. *На вашу ж думку, – до них каже, – хто я? Озвався Симон Петро і заявляє: Ти – Христос, Бога живого син. У відповідь Ісус сказав до нього: Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний. Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.* Так простий рибалка з Галилеї став, Божою волею, князем апостолів. Так, пов'язаним із цим мандатом, було проголошено непохитність Церкви, утвердженої на скелі, якою є Христос, і на Петрі, утвердженому у вірі. Господь навіть забажав надати нам гарантію перемоги над *пекельними воротами*, над злом і над ворогами Церкви. Із цієї кафедри, на якій засідає Вікарій Христа, ми очікуємо слів правдивого вчення та слухного керівництва. Тому ми сьогодні особливо хочемо помолитися за Папу Франциска, щоб Господь завжди провадив його в цьому делікатному служінні. І щоб усі могли побачити в ньому пастиря й скористатися з його проводу шляхами правди, які ведуть до Христа.

28 липня

Середа

Св. Володимира

Гал 1, 11-19

Ів 10, 1-9

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Галатів 1, 11-19

Звістую вам, брати, що Євангелія, яку я вам проповідував, не є за людською мірою; бож я її не прийняв, ані навчився від людини, лише - через об'явлення Ісуса Христа.

Ви чули про мою поведінку колись у юдействі, про те, як я несамовито гонив Божу Церкву та руйнував її. Я перевищував у юдействі багатьох ровесників з мого роду, будучи запеклим прихильником передань моїх предків. Та коли той, хто вибрав мене вже від утроби матері моєї і покликав своєю благодаттю, зволив об'явити в мені Сина свого, щоб я проповідував його між поганями, то я негайно, ні з ким не радившись, ані не подавшись в Єрусалим до тих, що були апостолами передо мною, пішов в Арабію, а потім знову повернувся в Дамаск. По трьох роках по тому пішов я у Єрусалим відвідати Кифу і перебув у нього п'ятнадцять день. А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

Євангеліє від Івана 10, 1-9

І сказав Господь: «Істинно, істинно говорю вам: Хто не дверима в кошару овечу входить, а деінде влізає, - злодюга той, розбійник! Хто ж увіходить дверима, той вівцям - вівчар. Йому одвірний відчиняє, і вівці слухаються його голосу, і кличе він своїх овець на ім'я, і виводить їх. А коли виведе всіх своїх овець, то йде поперед них, і вівці слідувать за ним, бо голос його знають. Не підуть за чужим вони - втечуть вони від нього, бо не знають голосу чужих.»

Сказав ото їм Ісус цю притчу, та вони не второпали того, про що він казав їм. Тож Ісус іще раз промовив до них: «Істинно, істинно говорю вам: Я - двері для овець. Усі, скільки їх передо мною прийшло, - злодії, розбійники. Вівці й не слухали їх.

Я - двері. Хто ввійде крізь мене - спасеться. Увійде він, вийде - і знайде пасовисько!"

Розважання від Скинії

Сьогодні Євангеліє показує нам постать Ісуса Доброго Пастиря, котрий *кличе своїх овець на ім'я, і виводить їх*. Перше, на що треба звернути увагу, це те, що Він кожную вівцю вважає своєю, є її власником і знає її особисто. Іван мудро використовує цей прикметник, що вказує на виключну приналежність. Пастир особисто знає кожную зі своїх овець, тому що вони належать Йому. Він набув їх, одну по одній, найвищою ціною своєї крові, пролитої на

хресті. А тепер, у Воскресінні, виводить їх усіх одну за одною зі смерті. Що більше, Іван додає, що *вівці слідуєть за ним, бо голос його знають*. Вівці визнають свою приналежність, погоджуються з нею і тому йдуть за Ним. Стосунки між Пастирем та Його вівцями є стосунками взаємності, близькості, визнання, а не пасивної покірності. Лише завдяки такій довірливій взаємності ми можемо дозволити вивести себе з огорожі власного бідного й тісного світу, щоби йти на зустріч з іншими, проголошуючи Воскреслого Господа. Зі своїх систем забезпечення може вийти лише той, хто вміє довіритися повністю. Людина потребує добре знати того, кому довіриться. Спасіння, принесене Христом через таємницю Воскресіння, може стати участю людини за умови, що вона пройде через браму пресвятої людської природи Ісуса. *Я – двері. Хто увійде крізь мене – спасеться*. Ми покликані увійти в сопричастя з Богом через людську природу Спасителя, Ісуса. Тобто, інакше кажучи, треба визнати людську природу високим покликанням. Від миті, коли Бог став людиною, для людини не залишилося іншого шляху, щоби пізнати Бога, дійти до Нього, ніж шлях нової людяності, який показав Христос. Незважаючи на всі ці фальшиві *двері*, які постійно заманюють нас увійти в помилки, Божий тріумф проникає і перемагає кожний сумнів душі. Бо він значно сильніший від мудрувань, які його заперечують. Ніщо не може знищити в людині її прагнення Христа.

29 липня

Четвер

1Кор 3, 18-23

Мт 13, 36-43

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 3, 18-23

Браття, нехай ніхто себе не обманює! Як комусь із вас здається, що він мудрий у цьому віці, хай дурним стане, щоб зробитися мудрим; бо мудрість цього світу - глупота в Бога. Написано бо: «Він ловить мудрих їхніми хитрощами»; і ще: «Господь знає думки мудрих, що вони марні.»

Тому нехай ніхто не хвалиться людьми; усе бо ваше: чи то Павло, чи Аполлос, чи Кифа, чи світ, чи життя, чи смерть, чи теперішнє, чи майбутнє - усе ваше, ви ж Христові, а Христос - Божий.

Євангеліє від Матея 13, 36-43

Тоді він відіслав народ і прийшов додому. І підійшли до нього його учні та й кажуть: “Виясни нам притчу про кукіль, що на полі.”

А він у відповідь сказав їм: “Той, хто сіє добре зерно – це Син Чоловічий; поле – це світ; добре зерно – це сини

Царства; а кукіль – це сини лукавого; ворог, що його посіяв – це диявол; жнива – це кінець світу; женці – це ангели.

Так, як збирають кукіль і в вогні палять, так само буде при кінці світу: Син Чоловічий пошле своїх ангелів, які зберуть із його Царства всі спокуси й тих, що чинять беззаконня, і кинуть їх до вогняної печі: там буде плач і скрегіт зубів. І тоді праведні засяють, як сонце, в Царстві Отця свого. Хто має вуха, нехай слухає!"

Розважання від Скинії

Нехай ніхто себе не обманює – каже в сьогоднішньому уривку апостол Павло. Трошки далі говорить про те, що *мудрість цього світу – глупота в Бога*. Ми як люди, які вчаться, працюють, відпочивають, часто є неправдомовними самі до себе. Моментами ми дуже філософствуємо, шукаємо якісь нові відповіді і розв'язки – у такий спосіб намагаємося заперечити істину. Апостол Павло каже не обманювати себе і не мудрувати, бо справжня мудрість – Господь. Тим-то в цьому уривку сьогодні він закликає стати Христовим учнем, і не хвалитися тим, що ми є з кимось в коаліції, бо це все, на думку Павла, *глупота*.

Це читання гарно пояснює уривок з Євангелія, де ми читаємо пояснення притчі про кукіль. Христос наводить аналогію зі жнивами і пояснює кожен елемент свого навчання. З нього випливає, що ангели будуть збирати пшеницю і кукіль, тоді ж чекатиме кожного своя доля: одні

згорять, інші залишаться і будуть в Царстві Божому.

У чому подібність уривків? А в тому, що кожен, хто з Богом, не боїтиметься попасти у вогонь. Хто слухає Слово Боже і живе за ним, не боїтиметься вогню. Цікаве Христос наводить порівняння – пшениця і кукіль – життя і пустота, користь і шкода, краса і огида. Але цікаво і те, що вони ростуть одночасно, не поперемінно, але існують одне біля одного. Трішки вище слуги питають пана чи повиривати кукіль і залишити лише пшеницю, але пан забороняє, кажучи, що можна нашкودити пшениці. Тут є відповідь на наші вічні питання: чому існує зло і добро та чому Господь бариться. Він чекає на час, коли прийдуть жнива, тому і каже: *Хто має вуха, нехай слухає.*

Через свою доброту і любов Він готовий чекати до кінця, аби не наробити шкоди тим, хто є з Ним. Тому і закликає нас апостол Павло, щоб ми не обманювали себе, але були вірні і щирі. Притча про пшеницю і кукіль є частиною великого навчання про Царство Боже. Кожен з нас може знайти себе в тих притчах і відповісти на запитання: хто я – пшениця чи кукіль? Яка я зернина з притчі про Сіяча?

30 липня

П'ятниця

1Кор 4, 5-8

Мт 13, 44-54

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 4, 5-8

Браття, тож не судіть нічого перед часом, поки Господь не прийде й не освітить те, що скрите в темряві, та виявить задуми сердець, і тоді кожному хвала буде від Бога.

А те, брати, що я ото пристосував до себе й до Аполлоса - заради вас, щоб ви на нас навчилися, як сказано: «Нічого понад те, що написано»; щоб ви не неслись гордо один над одного проти іншого. Хто бо тебе вирізняє? Що маєш, чого б ти не одержав? Коли ж одержав, то чому вихваляєшся, неначе б не одержав? Ви вже наситилися! Вже збагатилися! Без нас зацарювали! Коли б то вже зацарювали, щоб і ми разом з вами царювали!

Євангеліє від Матея 13, 44-54

І сказав Господь: "Царство Небесне подібне до скарбу, захованого в полі, що його чоловік, знайшовши, ховає і, радіючи з того, іде й продає все, що має, а купує те поле. Подібне ще Царство Небесне до купця, що шукає добрих

перел. Знайшовши одну дорогоцінну перлину, йде, продає все, що має, і купує її. Подібне також Небесне Царство до невода, що, закинутий у море, набрав усякої всячини. Коли він виповниться, тягнуть його на берег і, посідавши, збирають, що добре, в посуд, а непридатне викидають. Так буде при кінці світу: ангели вийдуть і вилучать злих з-поміж праведних і кинуть їх до вогняної печі: там буде плач і скрегіт зубів. Чи ви це все зрозуміли?” – “Так!” – йому відповіли. Тоді сказав їм: “Ось чому кожний книжник, навчений про Небесне Царство, подібний до господаря, який виймає із свого скарбу нове і старе.” Якже Ісус скінчив ці притчі, пішов звідти. Прибувши в свою батьківщину, він навчав їх у їхній синагозі, так що вони дивувалися і говорили: “Звідкіля в нього ця мудрість і сила чудодійна?”

Розважання від Скинії

Подібне також Небесне Царство до невода, що, закинутий у море, набрав усякої всячини. Це образ, натхнений працею апостолів. Він заторкає один із головних аспектів діяльності Господа. Якщо Бог присутній і діє в історії, чому в ній стільки зла? Чому ми так часто і так багато досвідчуємо страждань? Чому з нами стаються речі, які видаються позбавленими сенсу? Звідки цей абсурдний триумф тих, хто чинить зло? Навіщо хвороби? Чому смерть?

Ця притча відповідає: Господь втручається в історію не силою, а обіймами. Як цей невід, вкинений до моря, Господь приймає все, збирає всіх, добрих і злих, добро і

зло. Господь оточує кожного з нас добром, яке ми створюємо, але і злом, до якого причиняємося, яке часто є відлунням того, що ми вчинили. Невід, про який розповідає притча про Царство Небесне, було закинуто, коли Ісус відкрив свої обійми на хресті. Ми думали, що прибили Його цвяхами, викреслили Його. Натомість Він змінив ці розіп'яті руки на обійми, якими охопив ціле людство, почавши з тих, хто Його вбивав. Ось так Господь змінює історію. Якщо б Він уже зараз відкинув зло, якщо б набирав у Свою сіть лише добру рибу, ніхто з нас не врятувався би, бо зло увійшло в серце кожного з нас. Тому Господь вирішив радше взяти зло на Себе, дозволивши Себе розіп'яти. Саме тому Він не знищує зло, страждання, яке кожен із нас відчуває щодня. І так само щодня – навіть мимоволі – спричиняє. Тому що Його спосіб перемоги над злом – це не магічний трюк, після якого воно раптом зникне. Його спосіб – перемінювати зло силою Своєї любові, Своєї лагідності, Своєї довготерпеливості й Свого прощення. Це той спосіб, яким і ми в нашій щоденності покликані змінювати зло, від якого страждаємо і яке спричиняємо, на добро.

31 липня

Субота

Рим 9, 1-5

Мт 9, 18-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 9, 1-5

Браття, я кажу в Христі правду, не обманюю, як свідчить мені моя совість у Святім Дусі.

Смуток мені великий і безнастанний біль у моїм серці. Бо я бажав би сам бути відлученим від Христа за братів моїх, рідних мені тілом; вони - ізраїльтяни, їм належить усиновлення і слава, і завіти, і законодавство, і богослужба, й обітниці; їхні отці, з них і Христос тілом, який над усім - Бог, благословенний повіки. Амінь.

Євангеліє від Матея 9, 18-26

Коли він їм казав це, приступив один начальник і, вклонившись, мовить йому: “Дочка моя тількищо померла. Прийди но, поклади на неї свою руку, і вона оживе.” Підвівсь Ісус і пішов за ним, а й учні його.

І от одна жінка, що дванадцять років нездужала на кровотечу, приступила ззаду й доторкнулась до краю його

одежі. Казала бо сама до себе: “Як тільки доторкнуся до краю його одежі, видужаю.” Ісус же, обернувшись, побачив її і каже: “Бадьорися, дочко! Віра твоя спасла тебе.” І видужала жінка від тієї ж години.

А коли Ісус прибув до дому начальника й побачив там сопільників і юрбу схвильовано, сказав: “Уступіться, бо дівча не вмерло, а спить.” І насміхалися з нього.

Якже випроваджено людей, він увійшов, узяв її за руку, і дівча встало. Чутка про це розійшлась по всій тій країні.

Розважання від Скинїї

Ісус разом з учнями йде до дому батька, дитина якого *тількищо померла*. З Євангелій від Луки та Марка знаємо, що цього чоловіка звали Яір, і був він одним зі старшин синагоги. Усі, мабуть, поспішають; немає часу на зволікання, розмови, слухання дорогою повчань Ісуса, адже сталася велика трагедія в сім'ї цього чоловіка. Хтось хоче підтримати сім'ю, висловити співчуття, запропонувати допомогу; хтось – із цікавості, чи вдасться Ісусові щось зробити цього разу; інші – лише заради чуда. У будь-якому випадку, потрібно скоріш прийти до дому Яіра.

Ісус раптом зупиняється. Серед великої кількості людей, що йшли за Ним, Христос звертає свій погляд на одну жінку. Багатьом цей жест міг видатися дивним, нелогічним. Адже треба поспішати. Навіщо з'ясовувати, хто до кого доторкнувся; всі ж юрмилися довкола Ісуса.

Господь звертає погляд на жінку, яка хворіла на кровотечу дванадцять років. Увесь цей час згідно з єврейськими законами вона вважалася нечистою й переживала суспільну ізолюваність. Дванадцять довгих років вона повільно втрачала життя. Дотик до краю одежі Господа зціляє жінку від фізичної недуги. Через страх бути покараною чи приниженою жінка хоче зачатися. Проте Ісус не дозволяє, щоб цей її вчинок залишився в тайні. Він виявляє її віру й каже: *Бадьорися, дочко! Віра твоя спасла тебе.* Слова Господа, звернені до жінки, довершують зцілення: зціляють душу, повертають її до життя в спільноті. Погляд Ісуса, його слова могли бути для неї важливішими за фізичне зцілення.

Можливо, іноді не наважуюся звернутися до Господа зі своїми потребами чи проханнями, вважаю, що в інших важливіші проблеми, а мене Бог не зауважить і не вислухає. Слово Боже нам показує, що для Ісуса було однаково легко зцілити кровоточиву жінку одним дотиком до одежі й повернути до життя юну дівчину. Мабуть, й однаково важливо. Господь відповідає кожному, хто з вірою приступає до Нього. Та чи матиму я відвагу поділитися з іншими відповіддю Бога на мою віру?

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com